

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z poczta kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

W y k a z

prawomocnych wyroków c. k. sądów wojennych w Galicyi i Krakowie zapadłych w miesiącu lutym 1865.

(Ciąg dalszy.)

III. C. k. sąd wojenny w Przemysłu.

Za sbrodnie zaburzenia spokojności publicznej §. 343.

1. Jan Runge z Jankowic, 39 l. żonaty, właściciel dóbr, — 2. Stanisław Smidowicz, 64 l. żonaty, rządca dóbr Troczyc, — i 3. Zygmunt Chojecki, 38 l. żonaty, właściciel dóbr Drohojów, wszyscy trzech więcej poszlakowani, uwolnieni z braku dowodów. — 4. Marceł Masłowski, 37 l. stanu wolnego, dzierzawca dóbr Dąbrowice, na 4 tygodnie więzienia, w drodze łaski uwolniony. — 5. Roman Skwarczynski, 42 l. żonaty, ekonom w Sieniawie. — 6. Wincenty Lorenz, 59 l. wdowiec, dzierzawca dóbr Sieniawa, — 7. Józef Czerwonka, 50 l. żonaty, gajowy w Brzyskiej Woli, — 8. Wojciech Skowronek, 35 l. żonaty, gajowy w Brzyskiej Woli, — 9. Mojżesz Sandbank, 55 l. żonaty, dzierzawca Szwaremanówki, więcej poszlakowani, uwolnieni z braku dowodów. — 10. Samuel Becher, 30 l. stanu wolnego, woźnica w Leżajsku, na 4 tygodnie więzienia, w drodze łaski uwolniony. — 11. Michał Baran, z Jasionicy, 22 l. stanu wolnego bez zatrudnienia, na 4 tygodnie więzienia. — 12. Mikołaj Moczarski z Maćkowie, 29 l. stanu wolnego, czeladnik kowalski, obciążony przekroczeniem przeciw zarządzeniom publicznym, na 8 tygodni więzienia.

Za przestępstwo przeciw zarządzeniom publicznym. §§. 569. i 571.

13. Michał Ruciński, 35 l. żonaty, kmięć z Łęczyna, z policzeniem 2 tygodniowego aresztu śledczego, na 10 dni aresztu, zaostrego 4 dniowem odosobnieniem. — 14. Stach Gołochowski z Tarnowca, 21 l. stanu wolnego, parobek, z policzeniem 2 tygodniowego aresztu śledczego, na 8 dni aresztu, zaostrego 4 dniowem odosobnieniem. — 15. Michał Makoruga, 42 l. żonaty, majster stolarski w Przemysłu, więcej poszlakowany, uwolniony z braku dowodów.

Za nieprawne posiadanie broni.

16. Stanisław Mazurczak, 50 l. żonaty, gumieny w Humniekach, na 4 dni aresztu. 17. Alexy Fedyszyn, 55 l. żonaty, gajowy w Milatynie, na 24 godzin aresztu. — 18. Jakub Schmidt, 28 l. żonaty, kmięć w Engelsbrunn, na 8 dni aresztu. — 19. Ignacy Dauksza, 24 l. stanu wolnego, właściciel części dóbr Tarnawy, na karę pieniężną w kwocie 25 złr. lub 8 dni aresztu. — 20. Teodor Pilat, 30 l. żonaty, kmięć w Karlikowie, na 6 dni aresztu. — 21. Jan Stecyk, 23 l. żonaty, kmięć w Olszaniczy, na 8 dni aresztu. — 22. Teresa Garwolińska, 27 l. stanu wolnego, właścicielka realności w Dubiecku, na karę pieniężną w kwocie 25 złr.

Z c. k. sądu wojennego w Przemysłu.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

(Z urzędowej części „Krakauer Zeitung“)

C. k. komisya namiestnicza w Krakowie nadała posadę nauczyciela, opróżnioną przy głównej szkole w Tarnowie, pierwszemu nauczycielowi przy rozszerzonej szkole trywialnej w Szczercu, Edwardowi Gabryelskiemu.

Z c. k. komisji namiestniczej.

Kraków, 5. marca 1865.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył wydać do pierwszego marszałka nadwornego i zastępcy pierwszego ochmistrza dworu hrabi Kuefsteina następujące pismo własnoręczne:

„Kochany hrabio Kuefstein! Dnia dzisiejszego kończysz nieprzerwany szereg pięćdziesięciu lat służby, odznaczając się zawsze szczególnie gorliwem wypełnianiem obowiązków i zupełnem przywiązaniem do Mnie i do Meego domu.

Nadaję Ci przeto w dowód Mojego uznania tych zasług wielki krzyż Mojego orderu św. Szczepana z uwolnieniem od tacy, a zarazem przyjmij zapewnienie Mojej niezmiennej życzliwości.

Wiedeń, 8. marca 1865.

Franciszek Józef, m. p.“

Część nieurzędowa.

Lwów, 13. marca.

Jener. Kor. z 10go b. m. pisze: „Podług wiadomości otrzymanych dziś z Galicyi nie zdaje się tamtejszy niedostatek wzniecać takiej obawy, jak to przypuszczano tu ostatnimi dniami. Skut-

kiem nieurodzaju w niektórych okolicach górskich można było wprawdzie obawiać się, że tamtejszej po największej części bardzo ubogiej ludności zabraknie z wiosną nie tylko potrzebnego na zasiew ziarna, ale także i środków własnego pożywienia. Dlatego poczyniły władze galicyjskie już z początkiem zimy (o ile nam wiadomo jeszcze we wrześniu r. z. Przep. Red.) obszernie rozporządzenia, ażeby okolicom najbardziej dotkniętym niedostatkami udzielić dostatecznej pomocy, i zapobiedz tym sposobem wybuchnięciu większego niedostaku. Usiłowania te nie zdołały naturalnie usunąć ubóstwa i niedostaku z tych okolic, ale jak się zdaje, odniosły one przynajmniej o tyle pożądaną skuteczną, że dotąd nie słyszano nic o wybuchnięciu prawdziwego głodu, lub o wypadkach tyfusu głodowego, i że z okolic tych nie nadeszły dotąd żadne wzniecające obawę wiadomości. Energicznym zaś rozporządzeniem, jakie w tym względzie także i w najnowszym czasie poczyniono, powiedzie się zapewne zredukować ten pożałowania godny stan niedostaku na jak najniższą skalę, i zaradzić mu tem skuteczniej, ile że w razie niedostateczności środków krajowych może być żądana pomoc także ze strony państwa.

Nazajutrz zaś przyniosła Jener. Kor. w tej samej sprawie następujące dalsze szczegóły: „Jesteśmy w stanie, podać dziś dokładniejsze wiadomości o sprawie niedostaku w Galicyi. Są one o tyle uspokajające, iż potwierdzają przypuszczenie, że niedostatek nie przybrał jeszcze owych wzniecających obaw rozmiarów, w obec których użyte dotąd środki okazałyby się niedostatecznymi. Dotąd dotknięte zostały niedostatkami tylko niektóre górskie powiaty w Wadowickim, Sandeckim i Sanockim obwodzie, tudzież skutkiem szczególnych klęsk elementarnych w roku zeszłym także niektóre miejscowości obwodu Przemyskiego. Dla tych ostatnich raczył Jego ces. Mość jeszcze zeszłej jesieni ofiarować najlaskawiej wsparcie w kwocie 10.000 złr., które tamtejszy komitet wsparcia częścią natychmiast rozdał, a częścią użył na zakupno zboża na zasiew. Ministerstwo stanu przeznaczyło z funduszu krajowego na ulżenie grożącego niedostaku 16.000 złr., które dotąd jeszcze zostają do dyspozycji galicyjskiego namiestnictwa, gdyż nie żądano jeszcze pomocy tej z odnośnych powiatów. Oprócz tego przyzwoloną została na budowę spowodowane niedostatkami w obwodzie sanockim również z funduszu krajowego suma 10.000 złr., i wszędzie dla wczesnego zapobieżenia grożącemu niedostatkowi czyniono ze strony władz potrzebne badania i lokalne rozporządzenia. Do obawy w najbliższej przyszłości, mianowicie co do potrzebnego zasobu zboża na zasiew, następująca powód tylko niektóre okolice górskie obwodu sandeckiego; ale i tam nie potrzeba obawiać się głodu, ponieważ z Węgier dowożą tanie zboże, a ludność przyzwyczajona jest do chleba z mąki owsianej zmieszanej z kartoflami. Nigdzie jeszcze niewydarzył się tam, tak jak w latach głodu 1847 i 1853 wypadek, by chłopci upuszczali na jakiś czas swoje gospodarstwa i szli na zarobek do Węgier. Co się zaś szczególnie tyczy tej wiadomości, jakoby grasował już tyfus głodowy, jest ona na szczęście zupełnie bezzasadna. Wprawdzie pojawiają się w obwodach tarnopolskim, zółkiewskim, złoczowskim i stryjskim słabości tyfusowe, ale przyczyną ich niejest bynajmniej niedostatek żywności, co już ztąd się okazuje, iż niektóre z tych okolic nieszczęśliwie dotknięte niedostatkami, i że mianowicie także w obwodzie tarnopolskim i czortkowskim, gdzie zachodzą całkiem normalne stosunki, zdarzyło się kilka wypadków tyfusu.“

Najważniejszym z dzisiejszych wypadków politycznych jest zgon księcia Morny, jednego z najznakomitszych stronników Cesarstwa do którego założenia pomagał. Jako mąż stanu usiłował on przedewszystkiem zachować i reprezentować umiarkowany kierunek polityki cesarskiej. Znana też jest znakomita jego czynność jako prezydenta ciała prawodawczego. W nim, Mocquardzie i Billaulcie utracilo Cesarstwo trzech doświadczonych przyjaciół i stronników, których niełatwo będzie zastąpić.

Zresztą nie ma żadnych ważnych wiadomości politycznych. Ze strony pruskiej oznajmują teraz półurzędownie, że tymczasowe podpisanie traktatu handlowego między związkiem celnym i Austrią nie mogły jeszcze nastąpić w oznaczonym dniu 8. marca, i że jeszcze teraz stoją na przeszkodzie liczne drobne trudności we względzie formalnym. Zawarcie traktatu jednak nie jest bynajmniej wątpliwe, lecz zostało tylko odroczone, a podpisanie jego nastąpi z pewnością za ośm lub dziesięć dni.

Z Berlina donoszą do Botschaftera pod dniem 7. b. m., że tego dnia nadeszła tam austriacka odpowiedź na depeszę pruską z 21. z. m. Jest ona stanowczo odmowną, a jeżeli pewne pióra usiłują przedstawiać ją tak, jakoby propozycje pruskie nie zostały odrzucone, tedy jest to czysta sofisterya. Odmowa niemożliwa byłaby naturalniej w wyraźniejszy sposób sformułowana niż same żądania, a te były jak wiadomo hypotetycznie postawione. To jednak nieprzeszkodziło rządowi austriackiemu oświadczyć bez ogródki,

że te żądania niesą *stosowne na podstawie układów*, i jak słyhać wypowiada tu wprost depesza austriacka, wskazując naruszenie *prawa związkowego*, które musiałoby pociągnąć za sobą zrealizowanie żądań pruskich. W istocie aneksja wojskowa i morska, jak ją zaproponowano z Berlina, sprzeciwiałaby się nie tylko prawu związkowemu ale i wojennej ustawie związkowej. Przeciwnych wniosków niezawiera — jak słyhać — żadnych depesza austriacka, a że nienastąpią też żadne, tedy można ją uważać już za *stanowczą* nie zaś za „tymczasową” odpowiedź gabinetu austriackiego.

O dalszym przebiegu *sporu między rządem pruskim a izbą deputowanych* nie można zawsze wydać pewnego sądu. Na pozór zdaje się, że nieporozumienie objawia się ciągle w najostriejszej formie. Tak n. p. w ciągu debaty nad petycjami wrocławskiego zgromadzenia delegatów miejskich i magistratu bydgoskiego względem ograniczenia prawa petycji oświadczył deputowany *Lasswitz*, że partya jego będzie mówić tam, gdzie milczenie jest naruszeniem obowiązku, działać, gdzie idzie o odparcie bezprawia, a nawet pomna przysięgi konstytucyjnej odmówi posłuszeństwa, jeżeli nie da się ono pogodzić z jej sumieniem; a żywe oklaski, jakie zapisują dzienniki przy tym ustępie, świadczą, że to zdanie p. *Lasswitza* znajduje udział w izbie.

Na posiedzeniu *angielskiej izby niższej* z 9. b. m. odpowiedział lord *Palmerston* na interpelację *Maguira*, że komendant brazyjski przyrzekł posłowi angielskiemu oszczędzać ile możności prywatnego majątku cudzoziemców w Montevideo. Anglia nieinterweniowała, i prowadzenie wojny jest niestety nieludzkie. Zaś na interpelację lorda *Cecila* odpowiedział *Layard*, że rząd amerykański nie żąda od Anglii żadnego wynagrodzenia za grabieże wojennych okrętów unii południowej.

Od *granicy rosyjskiej* piszą do *Bothschaftera* pod dniem 5. marca: Że w Petersburgu zmierzają wprost do *wcielenia Królestwa Polskiego*, niepodlega to żadnej wątpliwości. Co się zaś tyczy postawy gabinetów europejskich, tedy będzie musiał nasz wicekanclerz przygotować się niezawodnie znowu na kilka nót natarczywych, ale przeszkody w przeprowadzeniu swoich zamiarów niepotrzebują nasz rząd wcale się obawiać. Wieść, że Warszawa zostanie zamieniona w stację wojskową z siedzibą szefa wojsk, staje się coraz podobniejszą do prawdy. Ruchy wojskowe na granicy mają zresztą zostawać w związku z pewnemi wiadomościami z Księstw Naddunajskich, do których w Petersburgu zdają się przywiązywać wielką wagę. Mianowicie słyhać, że w Księstwach Naddunajskich zaczynają od niejakiego czasu zbierać się znowu w znacznej liczbie emigranci polscy. Co się tyczy Księcia *Kuzy*, spoglądają na to naturalnie z niemłą przyjemnością nasze koła dyplomatyczne, że w ostatnich czasach poróżnił on się nieco z gabinetem francuskim. Odnosi się to głównie do jego postępowania we względzie jurysdykcji, które w Paryżu miano nazwać samowolnem. Mówią o ostrych upomnieniach, które gabinet tuierski miał postać Księciu *Kuzie*, i opowiadają nawet, że także uwagę gabinetu austriackiego zwracano z Paryża kilkakrotnie na postępowanie Księcia. Jak wiadomo zbliżyła się nawet Francya w kwestyi klasztornej na konferencyi posłów w Stambule do zdania Austrii. Może też z temi stosunkami łączy się pogłoska, że w reprezentacyi Francyi u Porty nastąpi w krótko zmiana i margrabiego du Moustier zastąpi pan *Benedetti*. Jak wiadomo jest margrabia gorliwym stronnikiem Księcia *Kuzy*, którego bronil dotąd przy kazdej sposobności; zatem odwołanie margrabiego byłoby znakiem, że Cesarz *Napoleon* chciałby mieć w obec Księcia *Kuzy* energiczniejszego męża na ważnem stanowisku w Konstantynopolu.

Monarchia Austriacka.

Kraków, 10. marca. (W sprawie znajdujących się w niewoli rosyjskiej poddanych austriackich) ogłasza *Krak. Ztg.*, co następuje: Już w pierwszym okresie polskiego powstania upraszali rodzice, opiekunowie i inni krewni poddanych austriackich, którzy dostali się do niewoli rosyjskiej, o pośrednictwo władz cesarskich, ażeby wyjednać uwolnienie jeńców i powrót ich do ojczyzny. Władze cesarskie nie odrzuciły żadnej próby takiej bez uwzględnienia, owszem czyniły niezwłocznie stosowne kroki u rządu w Królestwie Polskiem, by wyjednać uwolnienie jeńców austriackiej narodowości, i kroki te odnosiły częstokroć pożądane skutki, gdyż nie mała liczba takich osób powróciła już do domu, lub znajduje się w drodze do kraju.

Podług nadesłanego wysokiego c. k. ministerstwu spraw wewnętrznych raportu c. k. jeneralnego konsulatu w Warszawie z 19. stycznia r. b. zezwoliły teraz c. k. władze rosyjskie na wydanie poddanych austriackich, którzy za udział w powstaniu polskim zostali wcieleni do kompanii karnych, lub umieszczeni w rozmaitych twierdzeniach rosyjskich, i idzie tedy o to, ażeby wykazać dokładnie nazwisko i miejsce pobytu takich c. k. poddanych, i uzupełnić tym sposobem odnośną, przez c. k. jeneralnego konsula w Warszawie br. *Ludolfa* z 42 osób sporządzoną listę imienną.

W tym celu wezwało c. k. prezydium komisji namiestniczej w Krakowie na dniu 4. lutego r. b. magistrat i c. k. dyrekcję policji w Krakowie, tudzież wszystkie c. k. władze obwodowe i urzęda powiatowe zachodniej Galicyi *) z oznajmieniem wspomnianej listy

imienną, ażeby poczyniły stosowne kroki dla uzupełnienia tej listy, i rezultat ich przedłożyły do dnia 20. lutego r. b. Skutkiem odnosnych obwieszczeń nadeszły liczne zawiadomienia do władz podrzędnych. Ażeby jednak także tym rodzicom, opiekunom itd., którzy z niewiadomości dotąd nie reklamowali swoich synów, pupilów, lub krewnych, będących poddanymi austriackimi, nastęrczyć możliwość do tego, zostały rzeczzone c. k. władze równocześnie wezwane przyjmować podobne zawiadomienia ustne lub pisemne jeszcze do końca marca r. b.

Co się niniejszem podaje do wiadomości interesowanych z tym dodatkiem, że na mocy najwyższego postanowienia z 5go stycznia r. b. nie będzie przeciw wracającym z rosyjskiej niewoli powstańcom wytaczane żadne śledztwo sądowe, i że także za powrotem do przynależnych gmin swoich nie potrzebują oni obawiać się żadnych kroków ze strony władz.

Z Prezydium c. k. komisji namiestniczej.
Kraków, 10. marca 1865.

Wiedeń, 11. marca. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) Najjaśniejszy *Pan* odbierał wczoraj przed południem raportu hrabiego *Mensdorffa*. — Arcyksiążę *Franciszek Karol* i Arcyksiężna *Zofia* byli przedwczoraj na kazaniu wielkopostnem w kościele uniwersyteckim. — Wczoraj była u Arcyksięcia *Wilhelma* uczta wojskowa.

Stan zdrowia ministra *Lassera* polepszył się. — C. k. poseł prezydialny przy związku niemieckim, baron *Kübek* spodziewany tu jest dzisiaj.

(*Posiedzenie izby deputowanych.*)

Na posiedzeniu izby deputowanych z dnia 9go marca zajęli miejsca na ławicy ministeryalnej Ich Excel. pp. ministrowie *Schmerling, Plener, Hein, Frank*.

Na wstępie odczytano dwa reskrypta ministeryum skarbu. Pierwszy donosi, iż przy żandarmeryi krajowej okazała się na r. 1865 zwiększona potrzeba o 82.650 złr., a przy nowych budowlach w oddziale administracya polityczna i zakłady karne o 58.152 złr.

Obadwa reskrypta przekazano wydziałowi finansowemu. Zaś relacyę komisji kontroli długu państwa względem układu z bankiem narodowym o 11 milionów, przesłano właściwej komisji.

P. minister stanu wniósł projekt do prawa względem zmiany prawa o poborze należytości sądowych i stemplowych.

Następnie odczytana została interpelacya do ministra stanu i do ministra finansów z zapytaniem, jakie środki rząd użyć zamysła z powodu głodu w górach galicyjskich dla ulżenia nędzy ludności, i czyli rząd nie zechce wstrzymać ściąganie podatku gruntowego?

P. minister stanu *Schmerling* odpowiedział natychmiast, iż zaraz na pierwszą wiadomość o nędzy polecił namiestnikom we Lwowie i Krakowie zająć się tym przedmiotem z całą uwagą, gwoli czynienia wniosków, jak nędy ewentalnie ze środków państwa ulgę przynieśćby można. Onegdaj dopiero powtórzył to zapytanie i oczekuje odpowiedzi namiestnictw. Na drugie zapytanie minister finansów wkrótce odpowie.

C. k. sąd powiatowy *Alsergrund* wniósł prośbę o dozwolenie wytoczenia procesu karnego, o obraze honoru, dep. *Rygerowi*.

Na wniosek dep. *Ryger* prośbę tę przekazano wydziałowi z 9 członków wybranemu.

P. minister stanu *Schmerling* odpowiada na interpelacyę dep. *Giskry* o stan oblężenia w Galicyi. Rząd już przy rozprawach nad adresem oświadczył, iż zdaniem jego zaprowadzenie stanu oblężenia jako akt władzy wykonawczej, jako obrona naprzeciw nieprzyjaciółom wewnętrznym uważane być winno, i rząd nie uznaje obowiązku postąpienia według §. 13. ustawy konstytucyjnej, gdyż sprawa ta nie należy do kompetencyi izby. Chociaż zaś większość izby zdania tego nie podziela, to jednak rząd obowiązany nie może do odstąpienia od swego poglądu. Że zaś rząd nie unika usprawiedliwienia tego środka, dowiódł to w rozprawach nad adresem i przy innej sposobności. Pomimo tego rząd uznaje, że w prawodawstwie brakuje prawa o stanie oblężenia, i rząd w czasie właściwym złoży projekt do prawa. Co zaś drugiego zapytania dotyczy, Jego ces. Mość najwyższem postanowieniem z dnia 6. marca rozkazał, ażeby stan oblężenia w Galicyi zniesiony został z dniem 18. kwietnia i wszystkie dochodzenia w sprawach karnych sądom cywilnym odstąpione zostały. Zwłoka czasu nastąpiła dla tego, ażeby władze administracyjne mogły użyć właściwych środków, gwoli zabezpieczeniu porządku i bezpieczeństwa w tym kraju.

Następnie pan minister stanu odpowiedział na interpelacyę względem powodów, dla których ustawa gminna w Bukowinie nie została jeszcze przeprowadzona, iż w kraju tym koronnym stosunki właścicieli ziemskich nie były dość wyraźnie oznaczone, co poprzednio nastąpić musiało. Po koniec stycznia 19 gmin jednak już było ukonstytuowanych, w 11 gminach dokonano już wyborów a w 36 gminach zajmowano się wyborami. Ustawa gminna nie może wejść w życie, dopóki gminy nie będą ukonstytuowane. Podobnie rzecz się ma z prawem o konkurencyi drogowej, które poprzednio sejmowi złożone być musi.

W dalszym ciągu posiedzenia dep. *Berger* złożył projekt do prawa, według którego „rozporządzenia wydane pod nieobecność rady państwa na zasadzie §. 13. konstytucyi, przestają mieć moc obowiązującą, jeżeli następnie przez radę państwa zatwierdzone nie będą.“ Prezes izby oświadczył, iż wniosek ten na najbliższym porządku dziennym zamieszczony zostanie.

*) Podobny okólnik wydany został także do wszystkich władz Galicyi wschodniej jak to wspominaliśmy już w sobotnim numerze *Gazety naszej*.
Przyp. Red.

Z porządku dziennego izba przechodzi do wysłuchania relacji wydziału względem redukcji pożyczki w srebrze. Referent dep. *Brestl* w imieniu wydziału wnosi, ażeby izba przyjęła o tyle projekt rządowy, iż administracja finansów upowazniona być ma do przeprowadzenia redukcji pożyczki w srebrze o sumę 4,007.000 zł. dotąd jeszcze nie emitowana, w ciągu bieżącego roku, nie zgadzając się wszakże na podniesienie sumy pożyczki o 317.000 zł. nad nominalną sumę 25 milionów jako pożyczki podatkowej emitowanych.

Po krótkim przymówieniu się dep. *Taschka* i *Wintersteina* p. minister stanu wyjaśniając stan rzeczy oświadczył, iż tak pożyczka w srebrze jak i pożyczka podatkowa, były operacje finansowe przeznaczone na pokrycie potrzeb 1864 r. Pożyczka w srebrze nie została zrealizowana w całości, a w pierwszych miesiącach 1865 roku wypadły znaczne bardzo wypłaty bez należytych środków pokrycia. Z tego powodu trudno było znaleźć sumę do wykupienia tych obligacji pożyczki w srebrze, które komisya kontroli kontrasygnować miała. W takich okolicznościach p. minister finansów poleca izbie do przyjęcia projekt do prawa tak jak wydział wnosi. Jakoż wnioski wydziału z czterech artykułów złożone, po krótkiej rozprawie przyjęte zostały, poczem nastąpiło trzecie odczytanie projektu do prawa i uchwała izby projekt sankcjonująca. Na tem posiedzenie zamknięte i do dnia nieznaczanego odroczone zostało.

(Z wydziałów parlamentarnych.) Wydział wysadzony do referowania znanego oświadczenia p. ministra skarbu względem doniosłości uchwał izby deputowanych, odbył posiedzenie w dn. 10. b. m., na które przybył p. minister skarbu. Sposób, w jaki pan minister znaczenie słów swych wytłumaczył, zaspokoił wydział w zupełności i wydział uchwałił jednomyślnie zaproponować izbie przejście do porządku dziennego. — Wydział finansowy załatwił relacje o złożeniu rachunków. Na jenerałnego referenta wydziału dep. *Taschek* wybrany został.

Wydział finansowy w d. 8. b. m. obradował nad propozycjami subkomisji względem wniosku hr. *Vrintsa*. Obecni byli ministrowie *Schmerling*, *Br. Mecsery*, *Plener* i szef sekcji *Kalehberg*. Deputowany *Herbst* uważa wnioski komisji jako umotywowane, na co *Baron Mecsery* oświadczył imieniem całego ministerjum: Propozycje rządu muszą być w całości albo przyjęte albo odrzucone, zmiany zaś nie mogą być dozwolone i każda zmiana będzie uważana jako odrzucenie. Dep. *Winterstein* oświadczył na to: To nie jest droga do pojednania. Jakkolwiek zyczliwym był wniosek *Vrintsa*, pokazuje się, że z niego tylko zwłoka wynika. Dr. *Giskra* pyta czy ministrowie będą obecni na dalszych obradach nad budżetem dla dawanja wyjaśnień. — *Baron Mecsery* odpowiada, że to nastąpi gdy izba oświadczy się za zwykłym traktowaniem budżetu. *Winterstein* pyta czy rząd nie oznajmi wykreśleń szczegółowych. *Baron Mecsery* odpowiada, że rząd tego nie uczyni, a oraz pyta dla czego subkomisya nie wymieniła cyfr chociaż te są właściwie rzeczą główną. Następnie ministrowie oddalili się. Po zwawej debacie uchwalono przedłożyć izbie historyczny ogół rozpraw, i zaproponować jej przejście do porządku dziennego. Następuje głosowanie nad etatem wojskowym. Wniosek dep. *Tascheka* aby przyzwolić tylko 80 milionów, został odrzucony. Co do wniosku *Giskry* aby przyzwolić 87 milionów okazuje się równość głosów. *Br. Pratohevera* celem ułatwienia zgody oświadcza się przeciw wnioskowi; który przeto odrzucono. Następnie przyjęto wniosek przyzwalający 89,982.772zł.

Niemcy.

Berlin, 10. marca. (Różne wiadomości.) Minister wojny *Roon* będąc słabym nieznajdował się na wczorajszym posiedzeniu komisji wojskowej; major *Hartmann* urzędował jako komisarz rządowy. *Lette* wniósł poprawkę względem dostawy 63.000 rekruta przy sile pokojowej 180.000 ludzi, i powołania dwóch najmłodszych lat w razie wojny. Major *Hartmann* przyrzekł zbadać poprawkę gruntownie ponieważ ta nie może być odrzucona bezwarunkowo. *Stavenhagen* wnosi poprawkę następującą: Siła pokojowa ma wynosić 180.000 ludzi, czas służby w wojsku liniowym pięć lat, w landwerze pierwszego zaciągu sześć, drugiego zaciągu pięć lat. *Jacoby* i *Beitzke* mówią przeciw poprawce i kompromisowi; *Gneist* konstataje, że rząd nie zapowiada stanowczych koncesji. Debata jenerała została zamknięta.

Nordd. Allg. Ztg. donosi: Wszystkie państwa związku celnego przyzwoliły na termin wykonania francuzko-pruskiego traktatu handlowego (1. lipca). Układy między związkiem celnym a Austryją postąpiły o tyle, że przed ostatecznem podpisaniem potrzebne zaawizowanie wszystkim państwom związku celnego temi dniami przesłane będzie.

Kreuzztg. pisze: O osnowie odpowiedzi austryackiej słysząc, że depesza pruska użyta została jako punkt wyjścia do dalszych układów, i w skutek tego prowizoryum w Księstwach będzie utrzymane.

Kronika.

(Prelekye *Wincentego Pola* o jeografii.) W przeszłą sobotę o 5tej godzinie wieczór rozpoczął p. *Wincenty Pol* w tutejszej sali ratuszowej zapowiadziany szereg prelekyi o jeografii. W pierwszej tej prelekyi mówił o ogólnych orograficznych i hydrograficznych stosunkach Europy objaśniając

rzecz na wielkiej mapie. Nieliczne wprawdzie, ale bardzo dobrane grono słuchaczy, tak dam jak i mężczyzn należących po większej części do wyższego towarzystwa, słuchało z prawdziwym zajęciem mistrzowskiego z wazehmiar wykładu znakomitego uczonego i poety.

(Oszustwo.) Od niejakiego czasu włóczy się po zamożniejszych domach tutejszych kobieta mająca na sprzedaż loay loteryjne to na jakiś dywan to na obraz olejny, mówiąc, że to na korzyść jakiejś nboziej rodziny. Przytem okazuje podrobiony list rekomendacyjny jakoby od jednej z tutejszych znakomych dam należące do komitetu dobroczynności. Zwracamy uwagę publiczności na to oszustwo.

(Wybuchy wulkaniczne.) Wezwuwisz w ostatnich dniach lutego uspokoił się o tyle, o ile gwałtowniejszym stał się wybuch *Etny*. W *Lingualossa* *Etna* zrzuciła znowu ogromne spustoszenie. Lawa postępuje z chyżością 72 metrów na 24 godzin.

(Królowa Wiktoryja) d. 26. z. m. odbywała konną przejazdkę w parku *Windsor*, gdy nagle giermek towarzyszący jej dostrzegł, że wąż koło którego przejeżdżała Królowa zagrażał obaleniem się. Krzyk giermka uratował Królowę. W kilka sekund po jej oddaleniu się olbrzymie drzewo runęło z łoskotem.

(Szpada Fryderyka Wielkiego.) „*Presse*“ rzuciła znowu pytanie co się stało ze szpadą *Fryderyka Wielkiego*, którą *Napoleon* po bitwie pod *Jena* posłał z *Potsdamu* do *Paryża*. „*France*“ odpowiada: Tę szpadę w r. 1814 złamano na cztery części, i zamarowano w czterech rozmaitych ścianach domu uwalidów.

(Upomnienie.) *Gazeta narodowa* zamiast *Rosya*, *Rosyjanin*, rząd rosyjski itp. używa stale wyrazów: „*Moskwa*“, „*Moskal*“, „rząd moskiewski“, a czytelnicy jej domyślają się już, że tu mowa o *Rosyi* itp. — Dlaczego *Gazeta narodowa* tak troskliwie unika wyrazów *Rosya* i *Rosyjanin*, a natomiast zawsze kładzie „*Moskwa*“ i „*Moskale*“, to jej tajemnica, której zgłębiać nie myślimy. Ale mamy wszelkie prawo upomnąć się o to, żeby *Gazeta narodowa* przytaczając słowa „*Gazety Lwowskiej*“ nie zmieniała samowolnie wyrazów, jak to znowu uczyniła na czele swego poglądu politycznego z dnia 11go b. m. „*Gazeta Lwowska*“ nie pisała nigdy, że rząd cesarski czynił kroki u władz „*moskiewskich*“, lecz u władz ces. rosyjskich, nie o deportowanych w głąb „*Moskwy*“, lecz w głąb *Rosyi*.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Sanok, 7go marca. W II. połowie z. m. były na targach w obwodzie tutejszym następujące ceny czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów.

	Miejsce targu:											
	Sanok		Krosno		Dobromil		Dunka		Lisko		Dyndów	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluta austryacką											
Mec pszenicy	3	25	2	85	2	80	3	20	3	25	3	45
„ zyta	2	35	2	14	2	10	2	20	2	34	2	40
„ jęczmienia	2	.	1	86	1	65	1	95	1	75	2	10
„ owsa	1	6	1	26	1	20	1	10	1	6	1	10
„ hreczki	2	35
„ kukurudzy	2	17	2	50	.	.
„ ziemniaków	1	60	1	20	1	20	1	30
Cetnar siana	1	.	1	50	1	40	1	.	1	20	1	60
„ wełny
„ nasienia koniczu	40	30
Sag drzewa twardego	4	70	8	.	5	24	5	.	5	.	5	80
„ miękkiego	3	.	6	.	4	10	3	.	2	20	4	15
Funt mięsa wołowego	14	.	12	.	10	.	10	.	11	.	11
Mas okowity	64	.	60	.	80	.	55	.	50	.	70

Ostatnia poczta.

Paryż, 10. marca. Na dzisiejszym posiedzeniu senatu skończyła się debata jeneralna nad adresem; przy debacie specjalnej przyjęto potem pierwszych 11 paragrafów adresu.

Berlin, 11. marca. Artykuł wstępny w dzisiejszej *Nordd. Allg. Ztg.* powiada: Dania stała się teraz groźbą dla Niemiec, a szczególnie dla Prus. Prusy muszą przeto żądać gwarancji dla obrony granic. Tych nie można znaleźć w utworzeniu małego samoistnego państwa. Jeżeli Austryja uzna żądania Prus za niepodobne do przyjęcia, natenczas trwać będzie dalej wspólne posiadanie, dopokąd nie zgodzą się obadwa mocarstwa na te lub inne warunki.

Hongkong, 1. lutego. Rząd angielski postanowił odwołać wszystkie wojsko z Chin z wyjątkiem załogi *Hongkongu*. Na cieśninie *Simonosaki* znajduje się liczna japońska flota parowa dla ukarania *Księcia Nogato* za bunt przeciw *Taikuowi*.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 11. marca.

Hotel George: PP. Bromirski A. i C. z Rosji. — Zagórski M., z Podburza. — Zieliński L., z Lubyca.

Hotel Langa: Wareneow W. c. ross. radzca, z Odessy Löwenfeld E., z Chranowa.

Hotel angielski: Michałowski T., z Krakowa.

Hotel Krakowski: Hassmann F. c. k. podporucz., z Drohowyża.

Dnia 12. marca.

Hotel George: PP. Hr. Kalinowski W., z Bakowie.

Hotel angielski: Frank F., z Nabaczowa. — de Laeaux A., z Osobnicy. Osmulski W., z Góry.

Hotel Langa: Miklosi S. c. k. podpułk., z Cieczowa. — Wahlmann J. c. k. major, z Cieczowic.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 11. marca.

PP.: Ostermann J. Ben. c. k. radz. i przel. obwod., do Stanisławowa. — Karnicki T., do Wolezuch. — Jakubowicz A., do Kuczurmina. — Sozański A., do Torhanowic. — Godzięba-Wysocki F., do Hrehorowa.

Dnia 12. marca.

PP.: Mazar E. c. k. kap., Deagan K. c. porucz., Tass K., Hüller Rud., Hauptmann A., Rössell Ig., Waschka A. c. k. podporucznicy, do Komorna. — Hiltterbach A. c. k. podpor., do Budweisu. — Karolyi J., Rayser J. Simond B. c. k. porucznicy do Wiednia. — Michałowski T., do Krakowa. — Czerwiński L. i Winnicki T., do Nadyca. — Hulimka T., do Chlopiatyna. — Jordan H., do Nowegosioła. Papius J., do Grzędy.

Teatr niemiecki.

Dziś teatr niemiecki: „Zukerl Vater und Sohn“, oder: „Venedig in Wien“, nowa operetka komiczna z tańcami w 2 aktach z muzyką J. Offenbacha. Poprzedzi „Ein Arzt“, komedia w 1 akcie z francuskiego. Występ gościnny p. Terezy Brannecker Schäfer.

Dnia 11. marca 1865 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujących pięć liczb:

17. 15. 53. 71. 50.

Przyszłe ciągnięcia nastąpią dnia 22. marca i 1 kwietnia 1865 r.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 11. i 12. marca 1865.

Table with 6 columns: Time, Barometer, Temperature, Wind direction, and Weather. Data for March 7th and 10th.

Table with 6 columns: Time, Barometer, Temperature, Wind direction, and Weather. Data for March 7th, 8th, and 10th.

Kurs Lwowski.

Dnia 11. marca

Table of exchange rates for various currencies and goods like gold, silver, and bonds.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 11. marca.

Table of telegraphic exchange rates for various financial instruments like bonds and bank notes.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 10. marca

Table of stock market prices for various securities, bonds, and currencies.

Table of commodity prices for various goods like oil, flour, and other market items.

Table of exchange rates for various banks and currencies, including gold and silver prices.

Table of exchange rates for various banks and currencies, including gold and silver prices.